

opusdei.org

Cesta k stému výročiu

V rokoch 2028 až 2030 bude Opus Dei oslavovať sté výročie svojho založenia. V rámci prípravy na toto výročie ponúkame dokument s názvom "Cesta k stému výročiu".

Ponúkame v ňom veriacim a priateľom niekoľko myšlienok, aby sa zamysleli nad tým, ako bude charizma od týchto 100 rokov naďalej oživovať Cirkev a spoločnosť.

13.01.2024

Otec 14. septembra vyzval veriacich Opus Dei a priateľov, aby sa zapojili do príprav regionálnych zhromaždení s témou: *Na ceste k stému výročiu Diela. Prehlásenie našej charizmy a obnovenie túžby slúžiť Bohu, Cirkvi a spoločnosti*^[1].

Dôležitosť blížiaceho sa dátumu nás vedie k tomu, aby sme si položili otázku, ako odpovedať na výzvy súčasnej doby v duchu Opus Dei: sté výročie Diela chceme všade osláviť s pohľadom upretým do budúcnosti.

„Oslavy stého výročia,“ napísal nám Otec, **„budú prebiehať od 2. októbra 2028 do 14. februára 2030, keď uplynie sto rokov od začiatku práce Opus Dei so ženami. Budú to teda oslavy s dvoma dátumami, ako výraz jednoty (...). Bol by som rád, keby sme sa všetci zapojili do príprav“** (*Posolstvo Otca*, 10. 6. 2021). Pre tých, čo sme súčasťou tejto rodiny, ktorou Dielo je, to bude

príležitosť prehĺbiť so svetlom viery a s Pánovou milosťou vo veľkosti lásky Boha, ktorý nás osobne povolal, a v kráse poslania Diela slúžiť Cirkvi a spoločnosti.

Tento dokument ponúka niekoľko nápadov, ktoré môžu byť inšpiráciou pre úvahy o stom výročí, ktoré je vstupnou bránou do druhého storočia dejín Opus Dei. Jeho zámerom je podnietiť všetkých k účasti na prípravách výročia cez zaslanie podnetov a skúseností, ktoré sa neskôr preštudujú na regionálnych pracovných týždňoch. Závery z pracovných týždňov budú dôležitým materiálom na Generálny kongres, ktorý sa uskutoční v roku 2025, ako aj pomôcka pre prípravu stého výročia.

Prípravou stého výročia chceme teda vytvoriť nie oslavné podujatia ale skôr hnutie prehľbovania, ktoré nám pomôže porozumieť, vteliť a

komunikovať stále lepšie nášho ducha v službe Cirkvi a všetkým mužom a ženám.

Sté výročie nám ponúka predovšetkým novú príležitosť znovu objaviť podstatu našej existencie: lásku Boha ku každému z nás. Boha, ktorý nás vo svojom Synovi s darom Ducha Svätého povoláva, aby sme boli jeho deťmi. Otec nám to pred niekoľkými rokmi opäť pripomenul: „**Vernosť kresťana je vďačná vernosť, pretože nie sme verní myšlienke, ale osobe: Ježišovi Kristovi, nášmu Pánovi, ktorý - každý z nás môže povedať - *ma miluje a vydal seba samého za mňa* (Gal 2,20). Vedomie toho, že sme osobne milovaní Bohom nás s jeho milosťou pobáda k vernej a vytrvalej láske. K láske plnej nádeje v to, čo Boh urobí v Cirkvi a vo svete prostredníctvom života každého z nás, a to aj uprostred našej krehkosti“ (Posolstvo Otca, 10.**

októbra 2017). Preto nás príprava na tento dátum povzbudzuje, aby sme boli čoraz viac kontemplatívnymi dušami uprostred sveta.

Výzvy našej doby

Toto výročie, ako nám povedal aj Otec, **„je vhodnou chvíľou na to, aby sme sa zamysleli nad výzvami, ktorým čelí Cirkev a spoločnosť, a položili si otázku, ako môžeme lepšie prispieť“** (Ibid). Svätý Josemaría nás vyzval, aby sme „vášnivo milovali svet“. Mal na mysli reálny svet, v ktorom žijeme, s jeho možnosťami a protikladmi. Svet je živá skutočnosť, ktorá sa vyvíja a mení. „Každá generácia kresťanov má vykúpiť a posvätiť dobu, v ktorej žije“ (*Ísť s Kristom*, č. 132). Na to, aby sme mohli milovať svet, ho však musíme poznať a chápať. V tomto smere nás sté výročie povzbudzuje, aby sme sa pozreli na kontext našich

spoločností a našich čias s cieľom osvetliť ich svetlom Evanjelia.

Charizma Opus Dei sa rozvíja v prostredí, ktoré je v mnohých ohľadoch iné ako prostredie pred sto rokov. „Zmena historických okolností - s modifikáciami, ktoré vnáša do usporiadania spoločnosti - môže spôsobiť, že to, čo bolo v danej chvíli spravodlivé a dobré, tým už nemusí byť. Preto vo vás musí byť prítomná nepretržitá konštruktívna kritika, ktorá znemožňuje paralyzujúce a katastrofálne pôsobenie zotrvačnosti“ (sv. Josemaría, *List č. 29*, č. 18). Tak, ako sa v každej dobe menia výzvy, obnovujú sa aj generácie tých, ktorí stelesňujú ducha Opus Dei, vďaka čomu môžu dávať aktuálne a životodarné odpovede so silou prvých z Diela.

Je preto vhodné zamyslieť sa nad súčasnou situáciou v oblasti práce,

rodiny, vzťahov, kultúry, spravodlivosti a pokoja, ktoré sme povolaní posväcovať, a tiež nad otázkami, ktoré v posledných rokoch nadobudli osobitný význam a ktoré poznačili našu spoločnosť alebo ktoré budú pravdepodobne relevantné v nasledujúcich desaťročiach. Ide o to, aby sme očami Božieho dieťaťa lepšie pochopili, aký je a čo potrebuje tento svet, ktorý vášnivo milujeme a ktorému chceme slúžiť. To znamená objaviť dobré skutočnosti, ktoré nás obklopujú, a zároveň aspekty, ktoré nie sú v súlade s dôstojnosťou osôb. Podľa slov svätého Josemaríu ide o to, aby sme si položili otázku, ako zostať vnímaví na všetko dobré, s „pozitívnym a otvoreným postojom k aktuálnej zmene sociálnych štruktúr a foriem života“ (*Brázda*, b. 428); alebo inými slovami, ako aktualizovať a zväčšiť našu túžbu prinášať Kristovo poslanstvo do všetkých prostredí, toľkým ľuďom, ktorí ho potrebujú.

Zamyslime sa aj nad súčasnými výzvami Cirkvi, ktoré sú aj naše: sekularizácia a spôsob ohlasovania Božej lásky v súčasnosti; úloha laikov a rodín v evanjelizácii; dynamika tradície a obnovy; jednota a dialóg; dôsledky cirkevného spoločenstva, a tak ďalej. Charizma, ktorú Boh zveril svätému Josemaríovi, je zameraná na „službu Cirkvi tak, ako Cirkev chce, aby sa jej slúžilo“ (slová svätého Josemaríu pri otvorení centra Elis, 21. novembra 1965). Dobré poznanie výziev Cirkvi v každej krajine a v univerzálnej Cirkvi nás povedie k posilneniu našej disponibility pre toto poslanie.

Znovuobjaviť dar Ducha

Vo svojom posolstve z 10. júna 2021 Otec navrhuje, aby bol tento čas časom zamyslenia sa nad **„našou identitou, našimi dejinami a naším poslaním“** s víziou budúcnosti a túžbou po osobnej obnove.

Začiatok príprav na sté výročie sa časovo zhoduje s uverejnením *Motu proprio* „*Ad charisma tuendum*“, ktorým nás Svätý Otec povzbudzuje zamerať svoju pozornosť na dar, ktorý Boh dal svätému Josemaríovi, aby sme ho žili naplno. Pápež František nás nabáda, aby sme sa starali o charizmu Opus Dei, „aby sme podporovali evanjelizačnú činnosť, ktorú vykonávajú jeho členovia“, a tak „šírili vo svete povolanie k svätosti prostredníctvom posväcovania práce a rodinných a sociálnych záležitostiach“. Posolstvo, ktoré chcel Boh odovzdať svätému Josemaríovi, má mimoriadnu príťažlivú silu a možnosti uplatnenia, ktoré podnecujú tvorivosť.

Pri premýšľaní o textoch, ktoré by mohli pomôcť v tejto prípravnej reflexii na pracovné týždne, môžu prísť na myseľ mnohé spisy svätého Josemaríu, ktoré rozvíjajú aspekty charizmy Opus Dei. Spomedzi

mnohých možností tu navrhujeme tri jeho listy:

Prvým je List č. 29^[2], napísaný s cieľom zdôrazniť aspekty poslania veriacich a priateľov Diela pri posväcovaní sveta a manželského a rodinného života. Jeho obsahom je výzva všetkým kresťanom, aby sa spolu s Ježišom Kristom podieľali na vykúpení, aby nezostali ľahostajní, aby pôsobili ako kvas v ceste, aby boli „kvasom, ktorý ľudí zbožšťuje a tým, že ich robí božskými, ich zároveň robí skutočne ľudskými“ (č. 7a).

Druhým je List č. 6^[3], ktorý sa zaoberá rôznymi aspektmi ducha Opus Dei. Svätý Josemaría sa zaoberá rôznymi témami, ktoré spája spoločná niť špecifického ducha, ktorého hlása, jeho korene v Evanjeliu a jeho podobnosť so životom prvých kresťanov.

Tretím je List č. 4^[4], ktorý sa zaoberá láskou pri odovzdávaní viery. Svätý Josemaría vysvetľuje, ako by sa mal viesť evanjelizačný dialóg s mužmi a ženami, ktorí sa chcú priblížiť k viere Cirkvi, pričom sa v ňom spája duch porozumenia a rešpektu slobody svedomia s vernosťou depozitu viery.

Po dôkladnom pohľade na kontext, v ktorom žijeme, a na úvahy, ktoré zdieľame s ľuďmi okolo nás, budeme určite v lepšej pozícii, aby sme našli správne spôsoby, ako slovami a životom sprostredkovať kresťanské posolstvo a ducha Opus Dei, ktorý práve pre svoju sekulárnu povahu predstavuje most dialógu vo sfére práce, rodiny, medziľudských vzťahov, bezprostredného okolia, vedy, umenia a politiky. Je to ruka vystretá v ústrety všetkým, ktorí sa snažia priblížiť k pravde, podporovať dôstojnosť ľudí a stvorenia, konať dobro, vytvárať krásu.

Tvárou v tvár zložitým situáciám a zrýchleným zmenám sú aj dnes platné slová svätého Augustína: „Hovorí sa, že časy sú zlé a ťažké. Žime dobre a časy sa stanú dobrými. My sme časy! Časy sú také, akí sme my!“ (Káz. 8, 8). Prvá obnova, o ktorú sa teda usilujeme, je naša vlastná, obnova každého z nás. Aby sme svet priblížili k Bohu, snažíme sa najprv sami hľadať túto blízkosť: byť kontemplatívnymi v bežnom živote.

Minulosť, súčasnosť a budúcnosť

Pri oslave stého výročia sa spája minulosť, prítomnosť a budúcnosť, vďačnosť a nádej, prosba o odpustenie a milosť. Pápež svätý Ján Pavol II. nás na konci jubilejného roka 2000 povzbudil, aby sme sa na minulosť pozerali s vďačnosťou, prítomnosť prežívali s nadšením a do budúcnosti hľadeli s nádejou: „*Duc in altum*“ (apoštolský list *Novo Millennio Ineunte*, č. 1). Rovnako aj

blahoslavený Álvaro, keď stál pred výročiami osobitného významu, navrhol: „Ďakujem, odpusť mi, pomôž mi viac“. Tieto výroky môžu slúžiť ako inšpirácia pre sté výročie.

Bude to čas vďačnosti: uznanie toho, akým Božím darom je charizma Diela, život nášho zakladateľa a mnoho milostí, ktoré sme počas rokov dostali. Vďačnosť všetkým ľuďom, ktorí sa snažili dať život tomuto duchu vo svojom vlastnom prostredí. A tiež ľuďom a inštitúciám, ktoré nás sprevádzali: rodičom a rodinám veriacich Diela, mužom a ženám, ktorí spolupracovali so svätým Josemaríom, katolíkom i nekatolíkom, ktorí štedro pomáhali a pomáhajú Opus Dei na celom svete. Osobitne chceme myslieť na tých, čo boli počas týchto prvých sto rokov v nejakom období svojho života súčasťou tejto rodiny. Spája nás s nimi osobitné puto.

Popri vďačnosti to bude čas prosby o odpustenie: za osobné a kolektívne obmedzenia, za opomenutia a za škody, ktoré každý z nás spôsobil. Spomienka na minulosť znamená znovuoobjavenie pôvodu a podstaty charizmy, jej originality a hodnoty. A tiež prehĺbenie v minulosti, ľuďoch a konkrétnych momentoch s ich svetlými aj tmavými okamihmi: minulosť- osobná alebo inštitucionálna - je súčasťou identity.

A napokon to bude čas nádeje s dôverou v Božiu milosť a v aktuálnosť a silu charizmy Opus Dei osvetľovať najzložitejšie skutočnosti teraz i v budúcnosti. Dôverujeme sile Ducha Svätého, nie vlastným silám. Takto sa pripravujeme aj na cirkevné jubileum roku 2025, prvé v treťom tisícročí, ktorého témou je „Pútnici nádeje“ (František, *List biskupovi R. Fisichellovi k jubileu roku 2025*, 11. februára 2022).

Prehlbovanie v charizme má individuálny rozmer každého človeka, ale aj inštitucionálny rozmer každej z veľmi rozmanitých iniciatív, ktoré členovia Diela s Božou milosťou v priebehu desaťročí rozvíjali. Pri premýšľaní o týchto inštitúciách je kľúčové, že každá z nich sa usiluje byť hnacou silou významného kresťanského príspevku vo svojej oblasti: vzdelávanie, zdravie, chudoba, mládež, rodina, komunikácia a tak ďalej, a preto sa rozvíja s veľkorysťou, aby pokračovala v šírení Evanjelia do šírky a hĺbky. Kiež by sa každý z ľudí zapojených do týchto iniciatív zamyslel nad ich vznikom a videl, ako ešte jasnejšie rozžiarit profesionálne a apoštolské nadšenie, ktoré týmto iniciatívam dali život, aby mohli pokračovať s obnoveným nasadením, zmeniť smer, ak sa zmenili spoločenské potreby, ktoré viedli k ich vzniku, alebo uzavrieť etapu, čo umožní začať ďalšiu,

vhodnejšiu pre súčasné požiadavky Cirkvi a spoločnosti.

Je to cvičenie v chápaní vlastnej identity a minulosti, v transparentnosti a v úsilí nájsť vlastný príbeh. K dosiahnutiu tohto cieľa pomôže počítať s názorom zamestnancov, bývalých študentov, rodín a tiež prostredia, v ktorom sa pôsobí. Počúvať rôzne postrehy a byť k dispozícii všetkým, aby bola možná spolupráca v reakciách na potreby jednotlivých oblastí.

Medzi najodkázanejšími

Perspektíva výročia otvára novú možnosť, hovorí Otec, „**rozpoznať Božiu lásku v našom živote a priniesť ju druhým, obzvlášť tým, ktorí ju najviac potrebujú**“ (*Posolstvo*, 10-VI-2021).

Krista nachádzame v zjavenom Slove, vo sviatostiach a tiež v druhých, obzvlášť v chudobných.

Pápež František nám povedal: „Sme povolaní objavovať v nich Krista, prepožičiavať im svoj hlas v ich problémoch, ale aj byť ich priateľmi, počúvať ich, interpretovať ich a zbierať tajomnú múdrosť, ktorú nám Boh chce prostredníctvom nich odovzdať“ (apoštolská exhortácia *Evangelii gaudium*, č. 198). Svätý Josemaría zvykol pripomínať, že silu niesť Opus Dei vpred nachádzal v chudobných a chorých a že s ich modlitbou počítal ako s najcennejšou.

Nech je naša situácia akákoľvek, vždy budeme mať okolo seba ľudí v núdzi. Láska, ktorá nás pohýna k stretnutiu s nimi, je úzko spojená s uznaním, že každý z nás potrebuje Boha a druhých, a s odpútaním sa od toho, čo nás uzatvára len do osobných záujmov. Chudoba nám pripomína, že v Bohu a v medziľudských vzťahoch sú naše poklady a že na to, aby sme mohli viesť veľkorysú a

radostnú existenciu, musíme v dnešnej konzumnej spoločnosti všetci žiť skutočne odpútaní od materiálnych dobier. Táto osobná skúsenosť očistí naše oči, aby sme mohli vidieť druhých. Ako povedal svätý Josemaría: „Chudobní — vravel náš priateľ — sú mojou najlepšou duchovnou knihou a hlavným motívom mojich modlitieb.

Spôsobujú mi bolesť a je to Kristova bolesť, ktorá ma trápi. A pretože ma to bolí, viem, že ho milujem a že milujem ich“ (*Brázda*, b. 827).

Svojou profesionálnou prácou - svojím bežným životom - môžeme prispieť k šíreniu Božej lásky tým, ktorí ju najviac potrebujú. Svet rodiny, práce a spoločenských vzťahov potrebuje svedectvá spolupráce, vzájomnej podpory a striedmosti v prospech druhých, našich bratov a sestier, v súlade so sekulárnym nasledovaním Ježišovho

štýlu. Náš spôsob života je jadrom dôveryhodnej evanjelizácie.

Bezprecedentný rozvoj, ktorý ľudstvo dosiahlo v oblasti technológií, hospodárstva a komunikácie, ponúka množstvo prostriedkov, ktoré pomáhajú odstraňovať nerovnosti a zmierňovať nedostatky, s ktorým sa stretávame: nedostatok potravín, citov, bývania, práce, vzdelania, práv, zdravia, slobody... Tieto nedostatky vnímame ako odopieranie niečoho, čo je vlastné ľudskej dôstojnosti a správne mu usporiadaniu spoločnosti. Tieto individuálne a sociálne výzvy, globálne a komplexné, si vyžadujú novú „predstavivosť lásky“ (apoštolský list *Novo Millennio Ineunte*, č. 50), ktorá z blízkosti k trpiacim prispieva k integrálnemu rozvoju osoby, a je tak výrazom osobnej Božej starostlivosti o každého človeka.

Náš zakladateľ hovoril, že „človek alebo spoločnosť, ktorá nereaguje na ťaživé problémy a nespravodlivosť a nesnaží sa ich zmierniť, nie je ani človekom a ani spoločnosťou podľa miery lásky Kristovho Srdca“ (*Ísť s Kristom*, č. 167). Aj dnes, v horizonte stého výročia, sa nám ponúka **„osobitná príležitosť oživiť službu núdzným osobným alebo kolektívnym spôsobom a viac si uvedomiť jej dôležitosť v posolstve svätého Josemaríu“** (Príhovor preláta Opus Dei na stretnutí *Be to Care*, 29. 9. 2022). Tento príhovor Otca ponúka cenné prvky na zamyslenie sa nad tým, čo znamená nová predstavivosť lásky.

V týchto rokoch prípravy na sté výročie Diela si môžeme klásť otázky o sociálnom rozmere kresťanského povolania, o platnosti a rozsahu sociálnej náuky Cirkvi, o dôsledkoch posväcovania práce pri budovaní ľudskejšej a kresťanskejšej

spoločnosti. Môžeme si tiež položiť otázku o možnom odkaze solidarity stého výročia ako hmatateľného vyjadrenia vďačnosti, ktorú prežívame tvárou v tvár darom, ktoré sme dostali.

Boh robí všetko nové (Zjavenie 21, 5)

„Tí najmladší budú mať zásadnú úlohu,“ potvrdil Otec vo svojom posolstve z 10. júna 2021. Práve oni budú niesť posolstvo svätého Josemaríu do ďalších sto rokov.

„Všetko je už urobené a všetko sa ešte musí urobiť,“ hovorieval niekedy svätý Josemaría.

Mladosť nie je len biologický fakt. Je to vlastnosť, ktorá sa dá udržať v priebehu času. „Preto neochabujeme; a hoci náš vonkajší človek chradne, náš vnútorný sa zo dňa na deň obnovuje“ (2 Kor 4, 16). Božia milosť nás obnovuje, ak sa jej otvoríme. A Boh obnovuje svet, všetky veci,

všetky prostredia cez spoluprácu kresťanov, ktorí chcú byť vyslancami jeho milosti.

Pri príležitosti 25. výročia založenia Opus Dei nás svätý Josemaría vyzval, aby sme „obnovili vernosť Božiemu povolaniu, aby sme boli rozsievачmi radosti a pokoja uprostred sveta“ (*Vianočný list*, december 1952).

Teraz, keď sa blíži sté výročie, môžeme znovu objaviť krásu zakladateľskej charizmy a premýšľať o nej, žiť ju a odovzdávať ju s vernosťou, tvorivosťou a radosťou v súčasných podmienkach Cirkvi a sveta, a to osobne aj inštitucionálne. Odpovedáme tak na výzvu pápeža Františka, ktorý nás od začiatku svojho pontifikátu vyzýva k „novej evanjelizačnej etape poznačenej touto radosťou“ (apoštolská exhortácia *Evangelii gaudium*, 1).

Panne Márii, príčine našej radosti, a
svätému Jozefovi, vzoru vernosti,
zverujeme cestu k stému výročiu.

[1] „Josemaría Escrivá de Balaguer
ustanovil v Opus Dei *Regionálne
zhromaždenia alebo Pracovné týždne*
ako nástroj na reflexiu, spoluúčasť a
vypočutie členov Diela. en el Opus
Dei las *Asambleas regionales o
Semanas de trabajo* como
instrumento de reflexión,
participación y escucha de los
miembros de la Obra. Od prvého
momentu mali poradný charakter a
boli kanálom, cez ktorý mohol každý
vyjadriť svoj vlastný názor na otázky
týkajúce sa ducha a spôsobov šírenia
Opus Dei vo svete“ (José Luis
González Gullón, „Las semanas de
trabajo en los años fundacionales“,
Studia et Documenta 17, 2023, s. 268).

[2] *Studia et Documenta* n. 17 (2023): 279-351 (<https://www.isje.org/setd/2023/SetD-17-2023-10-CANO.pdf>).

[3] Josemaría Escrivá de Balaguer, *Cartas (II)*, Rialp (2022): Carta n. 6.

[4] Josemaría Escrivá de Balaguer, *Cartas (I)*, Rialp (2020): Carta n. 4 (<https://opusdei.org/es-es/article/carta-caridad-san-josemaria/>).

.....

pdf | document generated
automatically from [https://
dev.opusdei.org/sk-sk/article/cesta-k-
stemu-vyrociu/](https://dev.opusdei.org/sk-sk/article/cesta-k-stemu-vyrociu/) (13.08.2025)